

عنوان مقاله:

نشانه های ادبیات کودک و نوجوان در سروده های شاعران مشهور معاصر

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

امیرحسین جلیلیان - دانشجوی آموزش زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید مقصودی همدان دانشگاه فرهنگیان

حسن شاهمرادی - دانشجوی آموزش ابتدایی دانشگاه شهید باهنر اراک دانشگاه فرهنگیان

میثم براتی - دانشجوی آموزش ابتدایی دانشگاه شهید باهنر اراک دانشگاه فرهنگیان

مجتبی محمدی جلالی - استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

ادبیات کودک و نوجوان بدون شک یکی از گرایش های مهم و پایه در رشته زبان و ادبیات فارسی است که پیشتر به عنوان یک رشته تحصیلی جایی در دانشگاه های کشور نداشت و علیرغم این؛ افرادی چون جبار باغچه بان، توران میرهادی، مهدی آذرزیدی و ... که روحشان قرین رحمت باد - در این زمینه خوش درخشیدند. در سال های اخیر پژوهش های ارزنده ای در زمینه ادبیات کودک و نوجوان صورت گرفته است که باعث مسرت اهل ادب است؛ زیرا ادبیات کودک یکی از کلیدی ترین و اصلی ترین بخشهای شکلگیری ادب فارسی در کودک است و با توجه به حساس بودن این دوره از سن انسان باید بسیار به آن توجه کرد و بدان پرداخت؛ از مهمترین این پژوهش های ادب کودک و نوجوان میتوان به کتب مفصل ۱۰ جلدی تاریخ ادبیات کودکان نوشته استاد محمدهادی محمدی و استادبانو زهره قایبی و کتاب تاریخ ادبیات کودک و نوجوان در ایران نوشته استادبانو دکتر آسیه ذبیح نیاعمران و استاد حسین بردخونی اشاره کرد. تفاوت این مقاله با پژوهش های صورت گرفته در این است که قصد دارد به سروده های شاعران مشهوری بپردازد که نزد ما لزوماً به عنوان یک نویسنده حوزه ادبیات کودک و نوجوان شناخته شده نیستند و آنها را بیشتر به خاطر اشعار اجتماعی، انتقادی، فرهنگی و یا تغزلات عاشقانه و بعضاً عارفانه شان میشناسیم و قصد داریم اثبات کنیم که موضوع ادب کودک و نوجوان برای این شاعران نیز اهمیت داشته است و تماماً از آن غافل نبوده اند، هرچند که آن را در خفا نگاه داشته اند و علنی نکرده اند.

کلمات کلیدی:

ادبیات کودک و نوجوان، سروده، قالب شعری، آرایه های ادبی، شاعران معاصر.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1698940>

